

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ Nr.5 din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de lichidatorul Oleg Muntean,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societate pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ Nr.5 din Chișinău, în procedura falimentului, cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2rac-18/24

NR. PIGD 2-2113386-01-2rac-23012024)

<p>Recursul declarat după 01 septembrie 2023. Invocarea declarativă a prevederilor art. 432 alin. (1) lit. a), e) din Codul de procedură civilă nu constituie temei pentru admisibilitatea recursului.</p>
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. Gh. Stratulat,
Curtea de Apel Chișinău, jud. Iu. Cotruță, I. Țurcan, N. Budăi,

18 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ Nr.5 din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de lichidatorul Oleg Muntean,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 septembrie 2021, S.A. „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, solicitând încasarea datoriei în mărime de 4 136 325,94 de lei, acumulată pentru perioada iunie 2017 - august 2021 și a taxei de stat în mărime de 50 000 de lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 15 octombrie 1997 a încheiat cu Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău contractul pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 4-005-33/01 din 15 octombrie 1997. În temeiul pct. 3.1.1 din contract și-a asumat obligația de a presta servicii de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, iar pârâțul- să achite costul apei consumate și evacuarea apelor uzate conform tarifelor fixate. Volumul de apă consumat a fost calculat în baza pct. 4.1. din contract, conform indicilor înregistrați de contoarele instalate la bransamentele blocurilor locative și fixate în cartelele de evidență, semnate de ambele părți. Potrivit facturilor fiscale eliberate de operator, Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău s-a obligat să achite serviciile prestate până la limita indicată în factură. Însă ultima a încălcat obligațiunile contractuale prin neachitarea plăților pentru serviciile acordate categoriei de consumatori pentru perioada iunie 2017- august 2021, inclusiv suma datoriei curente acumulate constituia 4 136 325,94 de lei.

3. Prin hotărârea nr. 2i-362/2016 din 17 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, drept urmare a admiterii cererii introductive, s-a constatat insolvabilitatea debitorului Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău și s-a intentat procedura de insolvabilitate față de acesta, fiind desemnat Oleg Muntean în calitate de administrator al insolvabilității.

4. Reclamantul a precizat că, la 27 iulie 2016 a depus cererea de validare a creanțelor, solicitând admiterea creanței în sumă de 6 436 633,22 de lei cu titlu de datorie, validarea acesteia și includerea în tabelul definitiv al creanțelor, la creanțe chirografare de rangul V. Instanța de judecată a validat S.A. „Apă-Canal Chișinău” în calitate de creditor chirografar de rangul V, cu creanța în sumă de 6 436 633,22 de lei.

5. În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat în adresa Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău reclamația nr. 1200/7460 din 27 mai 2021,

prin care a solicitat achitarea datoriei de 3 924 364,55 de lei, însă care a rămas fără răspuns.

6. De asemenea, a menționat că Curtea de Apel Chișinău a statuat că după intentarea procesului de insolvență în privința Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, furnizorii precum S.A. „Termoelectrica” și S.A. „Apă-Canal Chișinău” continuă în mod neîntrerupt furnizarea de energie termică, alimentare cu apă și de canalizare către debitorul insolvent, corespunzător Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău are obligația de a presta servicii locativ-comunale la toți locatarii blocurilor, fiind recepționate facturile fiscale lunare trimise spre plată, semnate de către administratorul insolvenței. Beneficiarii finali ai serviciilor respective sunt proprietarii/chiriașii de locuințe administrate de Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, care achită plata pentru servicii, mijloace bănești repartizate corespunzător, lunar, prestatorilor de servicii comunale curente. În cazul creditorilor masei, S.A. „Apă-Canal Chișinău” și S.A. „Termoelectrica”, plățile se efectuează în mod curent în conformitate cu art. 2 din Legea insolvenței și art. 97 alin. (1) din aceeași lege. Astfel, facturile fiscale împreună cu anexele se remit în adresa Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău și urmează a fi achitate conform prevederilor art. 17 lit. g) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare. Iar conform actului de verificare a decontărilor reciproce pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare din 08 septembrie 2021, datoria acumulată de Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău constituia 4 136 325,94 de lei, pentru perioada iunie 2017 – august 2021 inclusiv.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 08 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Apă-Canal Chișinău”. S-a încasat de la Î.M.G.F.L. Nr.5 din Chișinău în beneficiul S.A. „Apă-Canal Chișinău” datoria de 4 136 325,94 de lei, acumulată pentru perioada iunie 2017 – august 2021. S-a încasat de la Î.M.G.F.L. Nr.5 din Chișinău în beneficiul S.A. „Apă-Canal Chișinău” taxa de stat de 50 000 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 01 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.188), Î.M.G.F.L. Nr.5 din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de lichidatorul Oleg Muntean, a declarat apel împotriva hotărârii din 08 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Î.M.G.F.L. Nr.5 din Chișinău și s-a menținut fără

modificări hotărârea din 08 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău sediul Centru.

10. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel și materialul probator, a conchis că soluția instanței de fond este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

11. Cu referire la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Codul civil (în vigoare în momentul apariției raportului juridic), art. 9 alin. (1) și (2), art. 199, art. 666 alin.(1), art. 668 alin. (1), art. 679 alin. (1), art. 512 alin. (1)-(3), art.514, art. 572, art. 970 alin. (1) și (2) din Codul civil, art. 3 alin. (1), art. 28 alin.(1), art. 29 alin. (1) și (2), art.31 din Legea nr. 303 din 12 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, instanța de apel a relevat că prin natura sa, raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice, iar efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă, cu bună-credință, la locul și la momentul stabilit, a prestației la care acesta s-a obligat.

12. Prin urmare, la caz s-a stabilit cu certitudine că prin încheierea contractului nr. 4-0005-33/01 din 15 octombrie 1997, părțile contractante au stabilit că SA „Apă-Canal Chișinău” își asumă obligația de a asigura aprovizionarea cu apă a abonatului și a recepționa în sistemul municipal de canalizare apele uzate, iar Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, pe de altă parte, s-a obligat să plătească retribuiția convenită, conform tarifelor fixate în lista de prețuri. Astfel, la pct. 5.1. din contract, părțile contractante au convenit că abonatul efectuează decontările pentru apa furnizată și pentru apa uzată evacuată în baza documentelor de plată facturate de furnizor. Plata se efectuează în decurs de 5 zile calendaristice din ziua prezentării documentului de plată.

13. Instanța de apel a notat că instanța de fond în mod just a reținut că potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 08 septembrie 2021, actului de verificare a decontărilor reciproce din 08 septembrie 2021 – descifrat și facturii fiscale nr. AAM 4902298 din 26 august 2021, la situația din 08 septembrie 2021, Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău înregistra o datorie față de S.A. „Apă-Canal Chișinău”, în mărime de 4 136 325,94 de lei, iar pe parcursul desfășurării procedurilor judiciare, Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău și-a executat parțial datoria, înregistrând o restanță de 3 958 578,94 de lei, acumulată pentru perioada august 2017 – august 2021, care urmează a fi dedusă în procedura de executare.

14. În consecință, instanța de fond corect a constatat existența răspunderii contractuale din care reiese obligația pecuniară a Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău în mărime de 4 136 325,94 lei, în baza contractului pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 4-005-33/01 din 15 octombrie 1997, admitând cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Apă - Canal

Chișinău” împotriva Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău privind încasarea datoriei.

15. Instanța de recurs a apreciat drept neîntemeiate afirmațiile apelantului Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău cu privire la faptul că S.A. „Apă-Canal Chișinău” nu a demonstrat suma datoriei, fapt pentru care acțiunea urmează a fi respinsă, or, în baza pct. 4.1 al contractului nominalizat, volumul de apă consumat și a apelor uzate a fost calculat conform datelor înregistrate de contoarele instalate la bransamentele blocurilor locative și fixate în cartelele de evidență semnate de ambele părți.

16. De asemenea, instanța de apel a considerat drept nefondate afirmațiile apelantului cu privire la faptul că contractului nr. 4-005-33/01 din 15 octombrie 1997 instanța i-a oferit o calificare eronată, acesta nu se bazează pe raporturile contractului de prestări-servicii, ci contractului de intermediere, or, instanța de judecată în mod just a constatat că S.A. „Apă-Canal Chișinău” și Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău sunt subiecți ai unui raport juridic de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, în baza contractului nr. 4-0005-33/01 din 15 octombrie 1997.

17. Redând prevederile 82, art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a constatat constată că concluzia instanței de fond și la acest capitol este una corectă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 23 ianuarie 2024, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d. 30), Î.M.G.F.L. Nr.5 din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de lichidatorul Oleg Muntean, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

19. În susținerea recursului s-a invocat că deciziile instanțelor inferioare urmează a fi casate cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, prin prisma prevederilor art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

20. În ceea ce vizează temeiul precum că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, a indicat că la examinarea prezentei cauze instanțele inferioare au interpretat legea astfel încât aplicarea ei contravine jurisprudenței Curții Supreme de Justiție. Or, în cauza civilă nr. 2rac-92/2022, decizia din 07 septembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, instanța a constatat: „este corectă constatarea instanței de fond și apel asupra faptului că deși locatarii fiind consumatori de fapt și de drept în baza contractului nr. 4-007-33/01 din 28 octombrie 1997 a serviciilor prestate de furnizorul S.A. „Apă-Canal Chișinău ”, achitând serviciile direct, aceștia și sunt beneficiari a livrărilor, iar eliberarea facturilor pentru aceleași servicii prestate în baza contractului nr. 4-007-33/01 din 28

octombrie 1997 pe numele Î.M.G.F.L. Nr. 7 din Chișinău este nejustificată, întreprinderea neavând nicio obligație de plată a datoriilor locatarilor care nemijlocit consumă apa potabilă și apele reziduale.”. Deci, „Prin hotărârea din 08 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Apă-Canal Chișinău” împotriva Î.M.G.F.L. Nr. 7 din Chișinău, intervenient accesoriu Î.M. „Infocom”, în suma volumului nedistribuit consumatorilor. Respectiv, Curtea Supremă de Justiție a subliniat că, deși serviciile prestate de S.A. „Apă-Canal Chișinău” nu sunt consumate de Î.M.G.F.L. Nr. 7 din Chișinău, dar de către locatari, întreprinderea nu poate fi impusă la achitarea acestor servicii. Aceeași situație fiind aplicabilă în speță, or, nu este consumator direct a serviciilor de furnizare și evacuare a apei. O soluție similară a fost emisă în cauza civilă S.A. „Apă-Canal Chișinău vs Î.M.G.F.L. Nr. 4 din Chișinău, prin decizia nr. 2ac- 304/23 din 09 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, fiind admis apelul declarat de Î.M.G.F.L. Nr. 4 din Chișinău, casată hotărârea instanței de fond și respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Apă-Canal Chișinău” privind încasarea sumei. S-a reținut faptul că „livrarea apei potabile și evacuarea apelor uzate se facturează cât prin eliberarea facturilor consumatorilor, atât și prin eliberarea facturilor fiscale în adresa Î.M.G.F.L. Nr. 4 din Chișinău. Temeiul în ambele cazuri fiind același contracte 4-004-33/01 din 15 octombrie 1997 și nr. 4-004-33/01 din 30 martie 2018.

21. Cu referire la temeiul invocat precum că hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, recurentul a declarat că este nemotivată și contradictorie cu circumstanțele cauzei concluzia instanței de apel, nu a dat apreciere tuturor înscrisurilor anexate la dosar în ceea ce vizează dreptul intimatului de a pretinde stingerea datoriei pentru livrarea apei potabile și evacuarea apelor menajere. Instanțele inferioare au omis faptul că bonurile de plată pentru furnizarea apei sunt distribuite de către S.A. „Apă-Canal Chișinău” direct consumatorilor, de asemenea achitățile sunt efectuate prin intermediul contului bancar Î.M. „Infocom” direct la contul S.A. „Apă-Canal Chișinău”. Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău nu participă absolut nici la încasarea plăților pentru apa consumată, nici la distribuirea consumului de apă și/sau citirea indicilor de pe contor. În aceste circumstanțe, pretenția privind plata pentru consumul de furnizare apă și evacuare a apelor uzate nu este îndreptată împotriva debitorului corespunzător.

22. De asemenea, a afirmat că informațiile contabile prezentate de către Î.M. „Infocom” denotă că locatarii achită pentru consumul de apă în proporție de 90 % din consumul lunar înaintat spre plată, motiv pentru care nu este clar cum s-a format suma datoriei de 4 136 325,94 de lei, or această sumă depășește chiar și consumul real al locatarilor. Cu atât mai mult, o alta parte a datoriilor au fost achitate/transferate și prin intermediul Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, în baza titlurilor executorii emise de către instanța de

judecată. Mai mult, continuă să înainteze acțiuni în instanțele de judecată împotriva consumatorilor ce înregistrează datorii, urmare la aceste acțiuni locatarii achită serviciile conform facturilor de plată. Or, intimatul urma să descifreze suma indicată în acțiune, ca să fie o claritate din ce se constituie (care este suma restantă din creanța validată, care este suma calculată și facturată către consumatori, care este suma din volumul nedistribuit pe bloc, care este suma formată în urma situațiilor de avariere a sistemului ingineresc, etc). Decizia contestată este nemotivată, Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial atât apelul declarat, cât și cauza dedusă judecării, fără a se expune asupra argumentului că niciuna din probele prezentate de intimat în acțiunea sa nu conține semnătura și ștampila Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, fiind dubii referitor la temeinicia și valabilitatea acestor acte juridice pe care instanța și-a întemeiat soluția. Totodată, atât instanța de fond cât și instanța de apel nu s-au expus asupra bilanțului de verificare al decontărilor reciproce emis de către Î.M. „Infocom”, care atestă o datorie 131 964,76 de lei, sumă considerabil mai mică în raport cu pretenția intimatului. Instanța de apel nu a oferit absolut nicio apreciere acestui înscris, fiind în realitate o proba ce combate radical declarațiile și afirmațiile susținute de intimat, prin ce a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO. Instanțele inferioare nu au reținut nici faptul că datoria pretinsă este facturată dublu atât din contul consumatorilor nemijlocit, cât și din contul Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, în baza aceluiași contract de prestări-servicii nr. 4-005-33/01. De altfel, dacă contractul dintre părți ar trebui interpretat în felul în care au făcut-o instanțele inferioare, acesta ar însemna că plățile percepute de la consumatorii efectivi (locatari) sunt ilegale și de fapt ei nu trebuie să achite serviciile de care au beneficiat.

23. Recurentul a opinat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care instanțele inferioare le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente. Intimatul nu a prezentat calculul descifrat al datoriei pretinse, nu a concretizat luna, anul și suma lunară a datoriei pretins neachitate la termen. Iar actul de verificare al decontărilor reciproce, care de altfel nu este semnat și de recurent, reprezintă doar un act de recunoaștere unilaterală a unei stări de fapt în relațiile dintre părți, în sine el nu este un act patrimonial și nu produce efecte juridice. Astfel instanțele inferioare nu au respectat exigențele legale stabilite la art. 121 alin. (1) din Codul de procedură. Prin această încălcare, au emis o hotărâre bazată în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, având în vedere lipsa probelor suficiente ce adevăresc pretențiile intimatului în acțiunea sa.

24. Instanțele inferioare au examinat superficial litigiul supus judecării și acest fapt se confirmă prin faptul că la examinarea cauzei nu s-a ținut cont de rolul gestionarului fondului locativ comunal în raportul juridic cu intimatul. Or, este reprezentant al consumatorilor efectivi, iar contractarea serviciilor în interesele consumatorilor este efectuată în scopul de a facilita

încheierea contractelor de furnizare și evacuare a apei potabile, a apelor uzate și respectiv asigurarea cetățenilor cu apă potabilă.

25. De asemenea, a indicat că este veridică declarația reprezentantului intimatului că autoritățile publice și legislația nemijlocit nu permite rezoluțiunea contractului de către Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, decât în cazul creării unei asociații de coproprietari (ceea ce proprietarii apartamentelor refuză), or prin aceasta se atestă un raport juridic obligatoriu între S.A. „Apă-Canal Chișinău” și Î.M.G.F.L. Nr. 5 din Chișinău, care este obligat să asigure livrarea apei către sub consumatori direct, dar nu și la plata consumului.

26. Conform jurisprudenței CtEDO judecătorul trebuie să arate clar motivele pe care își întemeiază decizia și să analizeze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii, fără a accepta concluziile trase de o jurisdicție inferioară (Van der Hurk contra Țărilor de Jos, CEDO 19 aprilie 1994 în Bîrsan, 2005, p. 527). Conform unei jurisprudențe constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). Actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986). Emiterea unei hotărâri arbitrare sau bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor reprezintă respingerea fără o motivare clară a unui recurs într-o cauză civilă și menținerea unei decizii care era în mod clar contrară circumstanțelor cauzei, chiar dacă recurentul indica expres asupra acestei contradicții (Dulaurans vs Franța, 2000, § 38); Un alt exemplu este refuzul judecătorilor, fără vreun motiv, de a anula ordinul de eliberare din funcție, care era bazat pe un raport de evaluare a performanțelor anulat anterior de aceiași judecători (Tel vs Turcia, 2017); anularea de către instanța de recurs a deciziei instanței de fond (prin care au fost acordate compensații prevăzute de legislația muncii) tară a explica în vreun fel acest lucru și fără a face referire la lege, care prevedea aceste compensații (Andelkovic vs Serbia, 2013; Lazarevic vs Bosnia și Herzegovina, 2020).

27. La 21 iunie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copiile recursului declarat și a încheierii de numire spre examinare a admisibilității acestuia, creând astfel participanților la proces

condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică, anexate la materialele dosarului (Vol.II, f.d.67-68).

28. La 10 iulie 2024, S.A. „Apă-Canal Chișinău” a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii prime instanțe; declararea recursului inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

30. Recursul declarat de Î.M.G.F.L. Nr.5 din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de lichidatorul Oleg Muntean, va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

31. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

32. Art. 440 din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

33. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1).”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 15 iunie 2023. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea datată cu 04 iulie 2023 (Vol.II, f.d.19), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de partea recurentă prin intermediul poștei. Din mențiunea efectuată în cererea privind studierea dosarului depusă la 22 noiembrie 2023, rezultă că reprezentantul recurentului a luat cunoștință de materialele dosarului la 24 noiembrie 2023. Astfel, recursul depus la 23 ianuarie 2024, prin intermediul poștei electronice, este în termen.

36. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

38. Din analiza recursului declarat s-a invocat ca temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), e), din Codul de procedură civilă, citate supra.

39. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate. Mai mult, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

40. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

42. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică în cazul invocării în recurs a temeiurilor menționate la art. 432 alin.(1) lit.d)–f) din Codul de procedură civilă, dacă acestea au fost invocate și în apel sau dacă pretinsa încălcare a avut loc în instanța de apel, nefiind stabilite la caz anumite încălcări ce ar fi fost comise de instanța de apel.

43. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

44. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Î.M.G.F.L. Nr.5 din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de lichidatorul Oleg Muntean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. a), urmează a fi considerat inadmisibil.

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul depus de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ Nr.5 din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de lichidatorul Oleg Muntean, împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu